

RESOLUCIÓ DEL DIRECTOR DE L'OFICINA ANTIFRAU DE CATALUNYA DE 20.4.2015 RELATIVA A LA SOL·LICITUD D'ACCÉS A LA INFORMACIÓ NÚM. 23/2015

ANTECEDENTS

Únic. En data 16.4.2015, l'Oficina Antifrau va rebre, mitjançant correu electrònic, escrit de sol·licitud núm. 23/2015 (REG. E. 0452) en què, en relació amb les declaracions de [REDACTED] davant la Comissió d'Investigació sobre Fraus i Evasió Fiscals i les Pràctiques de Corrupció Política –en les que s'afirmava que l'Oficina havia desviat a CIU determinada informació relativa a l'expedient APV 039/2013–, es demanava confirmar «si realment s'ha fet arribar aquesta documentació, quin tràmit se li ha donat [...] i amb quins resultats».

FONAMENTS DE DRET

Primer. Subjecció a la Llei de transparència.

L'Oficina Antifrau de Catalunya, d'acord amb l'article 1 de la Llei 14/2008, del 5 de novembre, és una entitat de dret públic amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar, que s'adscriu al Parlament de Catalunya. La institució té com a finalitat prevenir i investigar possibles casos concrets d'ús o destinació il·legals de fons públics o qualsevol altre aprofitament irregular derivat de conductes que comportin conflicte d'interessos o l'ús en benefici privat d'informacions derivades de les funcions pròpies del personal al servei del sector públic. L'Oficina actua amb independència de les administracions públiques en l'exercici de les seves funcions.

L'Oficina Antifrau, d'acord amb l'article 2.1c) de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, s'encabeix en el concepte d'«entitats de dret públic que, amb independència funcional o amb una especial autonomia reconeguda per la llei, tinguin atribuïdes funcions de regulació o supervisió de caràcter extern sobre un determinat sector o activitat». En conseqüència, i atès el que disposa l'apartat segon del mateix article, l'Oficina té, als sols efectes d'aquesta llei, la consideració de Administració Pública i, per tant, resta plenament subjecte a les disposicions del Títol I de la Llei (publicitat activa i dret d'accés a la informació pública).

Segon. Règim jurídic aplicable.

Atesa la manca de naturalesa administrativa de l'Oficina, segons resulta de l'antecedent anterior, les seves actuacions no es desenvolupen en el si d'un procediment administratiu i, en conseqüència, les persones sol·licitants no tenen la condició d'interessades, no resultant aplicable l'article 35.1a) de la Llei 30/1992 en relació amb la Disposició addicional primera de la Llei 19/2013.

Tercer. Objecte de la sol·licitud.

L'article 13 de la Llei 19/2013 defineix la informació pública com «els continguts o documents, sigui quin sigui el seu format o suport, que estiguin en poder d'algun dels subjectes inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquest títol i que hagin estat elaborats o adquirits en l'exercici de les seves funcions». D'acord amb l'anterior, la informació sol·licitada reuneix els trets per tal de ser considerada com a tal.

Quart. Admissibilitat.

No concorrent en la present sol·licitud cap dels motius expressats en l'article 18.1 de la Llei 19/2013, és procedent admetre-la a tràmit.

Cinquè. Ponderació dels interessos en joc.

El paràgraf segon de l'esmentat article 14 preveu que l'aplicació dels límits ha de ser justificada i proporcionada al seu objecte i finalitat de protecció i ha d'atendre les circumstàncies del cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés.

L'anterior comporta efectuar un doble test consistent: en primer lloc, valorar el risc de perjudici per algun dels interessos o bens jurídics protegits per les limitacions legals (test del dany); i en segon lloc, en el cas que es constati el risc, ponderar-lo amb l'interès públic d'accedir a la informació (test de ponderació o de proporcionalitat).

Amb relació al test del dany, i d'acord amb l'article 14.1e) de la Llei 19/2013, el dret d'accés podrà ser limitat quan accedir a la informació suposi un perjudici per a la prevenció, investigació i sanció dels il·lícits penals, administratius o disciplinaris.

Al seu torn, l'article 18.1 de la Llei 14/2008 estableix que les actuacions de l'Oficina Antifrau de Catalunya s'han de portar a terme i han d'ésser tramitades assegurant en tot cas la reserva màxima per a evitar perjudicis a la persona o a l'entitat investigades i com a salvaguarda de l'eficàcia del procediment jurisdiccional o administratiu que es pugui iniciar a conseqüència de les dites actuacions.

En el cas concret, les actuacions indagatòries d'avaluació prèvia de versemblança van finalitzar mitjançant resolució del director de data 18.3.2013 acordant suspendre les esmentades actuacions i aportar –exclusivament– al Ministeri Fiscal tota la informació i documentació disponibles relacionades amb el referit expedient, circumstància aquesta que consta degudament documentada.

En els termes en què està formulada la sol·licitud, la mera comunicació d'aquestes circumstàncies a la persona sol·licitant, s'entén que satisfà el seu interès d'accés a la informació pública sense que això comporti cap lesió per a l'interès protegit per l'article 14.1e) de la Llei 19/2013.

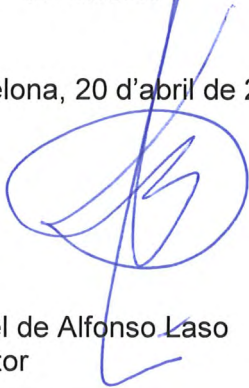
Test de ponderació. La inexistència de menyscabament per a l'interès protegit per l'excepció, constatada en efectuar el corresponent test del dany, dispensa de l'examen del test de ponderació, resultant, en conseqüència, procedent facilitar la informació en els termes sol·licitats.

En virtut de l'exposat,

RESOLC.¹

1. Estimar la sol·licitud d'accés a la informació pública núm. 23/2015 d'acord amb la fonamentació exposada, lliurant a la persona sol·licitant, juntament amb la comunicació de la present resolució, una còpia de l'ofici de tramesa al Ministeri Fiscal de les actuacions seguides en aquesta Oficina.
2. Fer pública, prèvia dissociació de les dades de caràcter personal, la present resolució en el web corporatiu una vegada hagi estat comunicada a la persona sol·licitant.

Barcelona, 20 d'abril de 2015

Daniel de Alfonso Laso
Director

¹ Contra aquesta Resolució podeu interposar el corresponent recurs davant la jurisdicció contenciós administrativa i, amb caràcter potestatiu i previ a dit recurs, la reclamació a què fa referència l'article 24 i la Disposició addicional quarta de la Llei 19/2013.

